

SCHEIDEN VAN EEN NARCIST

SCHEIDEN VAN
EEN NARCIST

MARJA KUIJER

Schrijver	Marja Kuijer
Coverontwerp	Marja Kuijer
ISBN	9789402140583 (paperback)
ISBN	9789402140620 (hardcover)
© 2015 Marja Kuijer	

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de schrijver.

IN GEDACHTE BIJ MIJN TWEE MUIZEN.
JULLIE ZIJN ALTIJD IN MIJN HART, IK HOU VAN JULLIE.

VRIJHEID IS WAT JE DOET MET WAT JE IS AANGEDAAN
JEAN-PAUL SARTRE

Inhoud

<u>INLEIDING</u>	<u>9</u>
-------------------------------	-----------------

<u>EERSTE JAREN</u>	<u>13</u>
----------------------------------	------------------

<u>IN NEDERLAND.....</u>	<u>19</u>
---------------------------------	------------------

GEVANGENIS	19
------------------	----

<u>TERUGKEER NAAR ZWITSERLAND</u>	<u>26</u>
--	------------------

DE KANS	28
---------------	----

TERUG NAAR HET PLATTELAND.....	32
--------------------------------	----

KANKER	37
--------------	----

VERHUIZING NUMMER ZOVEEL.....	40
-------------------------------	----

MET TEGENZIN	43
--------------------	----

<u>SCHEIDING</u>	<u>47</u>
-------------------------------	------------------

JUNI.....	47
-----------	----

JULI.....	50
-----------	----

AUGUSTUS	53
----------------	----

SEPTEMBER	58
-----------------	----

OKTOBER.....	65
--------------	----

NOVEMBER	67
----------------	----

DECEMBER	68
----------------	----

JANUARI	72
---------------	----

FEBRUARI	78
----------------	----

MAART	83
-------------	----

APRIL.....	85
------------	----

MEI.....	87
JUNI.....	90
JULI.....	93
AUGUSTUS	94
SEPTEMBER	97
OKTOBER.....	99
NOVEMBER	99
DECEMBER	100

AFSCHEID.....102

JANUARI	102
FEBRUARI	103

NAWOORD.....106

INLEIDING

Strak blauwe lucht en witte pistes. Een fantastische en idyllische omgeving. Dat winterseizoen was ik in kanton Bern in Zwitserland. Werken in een familiehotel, skiën en uitgaan wisselden elkaar af. Het ski dorp was niet gek groot en snel leerde ik veel jongeren kennen. Met de een ging ik langlaufen en de ander leerde me snowboarden. Met de hele groep genoten we van het uitgaan. Het zou voor mij een seizoen worden van 'lang leven de lol', een paar maanden ertussenuit en andere mensen ontmoeten. Met één van de jongens kon ik het goed vinden. Hij was sportief en ik kon er leuk mee praten, de klik was aan beide kanten. Hij wilde mij aan een vriend van hem voorstellen. Niet veel later kwam zijn vriend A langs. Vanaf dat moment kwam hij met regelmaat in de weekeinden. A woonde en werkte in kanton Thurgau in het noordoosten van Zwitserland, en kwam op vrijdagavond met zijn camper naar het ski dorp. Vaak deden we wat met zijn drieën, echter A wilde niet delen, dus koppelde hij zijn vriend aan een ander meisje. Uiteindelijk gingen we steeds vaker samen op pad. A leek op een bekende Nederlandse zanger en liep op roze klompen, maar dat zorgde niet voor de klik. Het was zijn vasthoudendheid en iets intrigerends, iets avontuurlijks. Zolang het seizoen duurde genoot ik van de tijd. De tijd met A, en ook met andere jongens en alle activiteiten die het dorp bood. Daarna zou ik mijn gewone leventje in Nederland oppakken.

Het liep anders. Ik ging terug naar Nederland, maar A kwam mij hier ook met regelmaat opzoeken; hij stuurde kaartjes en briefjes en kocht een snelle auto. Daarmee kon hij op vrijdag na zijn werk met hoge snelheid Duitsland doorkruisen en waren we twee dagen samen. Snel werd er gesproken over een verdere toekomst, het was wel duidelijk dat die toekomst in Zwitserland zou liggen. Hij had

daar een goede baan en een stuk land waar hij zijn eigen huis op wilde bouwen. Aangezien ik wat Duits sprak zou ik zeker een baantje kunnen vinden.

Hij was charmant, attent, een avonturier. Hij voorspelde een zekere toekomst onder eigen dak en voldoende financiële middelen om een onbezorgd bestaan te leven. Niets was in die dagen onmogelijk, en zijn bereidheid om bijna elk weekeind naar Nederland te reizen sprak toch wel van echte liefde...

Wat had ik te verliezen, ik had in Nederland slechts een seizoens-baan. Ik werd financieel afhankelijk van A voor wat betreft woonruimte en dagelijks onderhoud. Het ergste wat ik zou missen waren mijn familie en alle vrienden, maar Zwitserland was te overbruggen.

Een aantal dagen ben ik naar Zwitserland gegaan. Ik heb kanton Thurgau bezocht waar hij woonde. Het stuk platteland gezien waar hij zijn huis wilde bouwen en zijn ouders ontmoet die direct tegenover dat stuk land woonden. Ik ging mee naar zijn stamkroeg, waar hij aan de *Stammtisch* over politiek discussieerde, en naar de steden die in de buurt lagen van het platteland.

In Nederland spraken we regelmatig af in Maastricht, dat scheelde voor hem een kleine twee uur rijden naar mijn woonplaats. Op het Vrijthof werd ik ten huwelijk gevraagd. Ik kon alleen naar Zwitserland op basis van een verblijfsvergunning voor drie maanden, wat zou betekenen dat ik tussen Zwitserland en Nederland zou moeten reizen. De optie trouwen betekende een verblijfsvergunning voor een jaar en met die *Bewilligung* was het tevens iets makkelijker om werk te vinden. Vier maanden later waren we getrouwd. Mijn spullen werden verhuisd naar het appartement dat we hadden gehuurd in St. Gallen, in het

oosten van Zwitserland. Een woning in de stad, want dat was een voorwaarde voor mij. Ik wilde de stad in, meer leven, meer werk, meer mensen.

Het leven ging zijn gangetje. A had een goede baan bij een metaalbedrijf en ik had eveneens een job gevonden. Hij had niet veel vrienden, dus deden we veel met z'n tweeën. Ik was afhankelijk van zijn aandacht en tijd. Ik had in die korte periode nog niet veel mensen leren kennen en het Zwitserse dialect was beslist een struikelblok. We gingen regelmatig uit eten, wat drinken en in de weekeinden met de camper naar het ski dorp waar we elkaar hadden leren kennen.

Als ik terug denk, vertoonde hij toen al bepaald excessief gedrag. Hij kon op momenten zeer veel drinken en periodes van eten en afvallen wisselden elkaar af. Hij keek regelmatig porno en was wispelturig. Als ik iets deed wat hem niet beviel, kon hij woedend zijn en dan weer de bezorgde man uithangen. Wanneer ik de discussie aanging uitte zich dat in extreme woede, een goedmaker in bed, of de silent treatment, hij weigerde dan met me te praten. We konden het tijden gezellig hebben samen, en ineens barstte de bom weer. Op de goede momenten vergat ik bewust de dingen die waren voorgevallen. Ik had een keuze gemaakt en zou die niet bij het minste of geringste opgeven. Misschien ouderwets, maar dat was mijn aard. Ik had een positieve en misschien naïeve instelling voor wat betreft huwelijk en liefde.

A zat intussen met een architect gebogen over de tekeningen voor de bouw van zijn twee-onder-een-kap huis. Hij werkte op dat moment als reorganisator bij een sanitairbedrijf. Of dit toeval was weet ik niet. Daardoor konden de vijf badkamers, de beide keukens en alle